

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsak: 03/03896

HØRING FORSLAG NYE BESTEMMELSER OVERFØRING AV MYNDIGHET
FORSKRIFT SAKSBEHANDLING

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003/01708	Doknr.: 40
Mottatt: 05 SEPT 2003 ASE/dok	
Saksbeh.: 162	Ark.: 40
F.Øskr.:	

Saksbehandler: Jan Johnsplass

Arkiv: 040 V

Saksnr.: Utvalg

Møtedato

0068/03 Formannskapet

26.08.2003

Lillehammer kommune

Saksframlegg

Saksb: Jan Johnsplass

Arkiv: 040 V 03/03896-002

Dato: 13.08.03

HØRING AV FORSLAG TIL NYE BESTEMMELSER OM OVERFØRING AV
MYNDIGHET ETTER JORDLOVEN MED MER OG SAKSBEHANDLING I
KOMMUNENE.

Vedlegg:

1. Nye bestemmelser om overføring av myndighet til kommunen, fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Bergvesenet
2. Ny forskrift om saksbehandling mv. i kommunen i saker etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven.
3. Høringsuttalelse fra Fylkesmannen i Aust-Agder, Finnøy kommune og Stavanger kommune.

Sammendrag:

Lillehammer kommune tilrår økt overføring av myndighet til kommunene etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven slik det framgår av høringsforslaget fra Landbruksdepartementet datert 12.06.03 og tilhørende forskrifter.

Bakgrunn:

I St. melding nr 19 (2001-2002) Nye oppgaver for lokaldemokratiet – regionalt og lokalt nivå fra Kommunal- og regionaldepartementet blir det foreslått å overføre forvaltningsoppgaver til kommunene og da særlig oppgaver der lokalpolitisk skjønn anses nødvendig. Landbruksdepartementet har nå sendt forslag om endret delegasjon etter jordloven, konsesjonsloven og skogbruksloven på høring. Endringene er forutsatt å skulle skje med virkning fra 1. januar 2004. Landbruksdepartementet gjør innledningsvis oppmerksom på at forslag til ny konsesjonslov nylig er lagt fram for Stortinget jf. Ot. Prp. Nr. 79 (2002-2003). De endelige bestemmelsene vil bli justert i forhold til ny konsesjonslov slik at loven kan tre i kraft fra 2004.

Selv om de foreslåtte endringer i delegasjonsbestemmelsene gjelder fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Bergvesenet avgrenses uttalelsen fra Lillehammer kommune til delegasjonsendringen for kommunene.

Fakta:

Delegasjonsendringene omfatter følgende områder:

A. Alle saker etter konsesjonsloven og delingssaker etter jordloven skal avgjøres av kommunen.

B. Saker som også skal avgjøres av kommunen som førsteinstans:

1. saker om tiltak for dyrket jord etter jordloven § 8 tredje og fjerde ledd,
2. saker om å kreve fjerning av anlegg eller byggverk etter jordloven § 9 femte ledd,
3. saker om å gi pålegg om å søke konsesjon etter konsesjonsloven § 20 annet og tredje ledd og odelsloven § 29 annet ledd,
4. saker om unntak fra hogstforbudet etter konsesjonsloven § 27 første ledd,
5. saker om tilbaketrekking av konsesjon og fastsettelse av frist for salg etter konsesjonsloven § 23 annet og tredje ledd og odelsloven § 29 tredje ledd,
6. saker om å sette frist for pantlover til å bringe tvangsbruk som er i strid med konsesjonsloven § 3 annet ledd til opphør eller frist for erverver til å sørge for omgjøring av overdragelsen eller overdragelse til noen som kan få eller ikke trenger konsesjon etter konsesjonsloven, jf konsesjonsloven § 25
7. og saker om forlengelse av frist for videresalg etter konsesjonsloven § 6 første ledd nr. 5 tredje pkt.

C. Endringer angående saksbehandling i kommunene.

1. Kommunene vil ikke lenger være pliktig til å benytte de datasystemer for saksbehandling og innhenting og levering av statistikk som Landbruksdepartementet stiller til rådighet. Kommunene må imidlertid anvende det elektroniske dataformatet som Landbruksdepartementet fastsetter ved innhenting og levering av statistikk.
2. Kommunene må stille til rådighet de saksdokumenter Landbruksdepartementet ber om i forbindelse med evaluering av praksis
3. Kravet til jord- og skogbruksfaglig kompetanse er foreslått opphevet i forslaget til ny konsesjonslov, jf. Ot.prp. nr. 79 (2002-2003). Forslaget til endring av forskriftsbestemmelsen vedrørende kravet til jord- og skogbruksfaglig kompetanse fremmes uavhengig av resultatet av Stortingets behandling av lovforslaget.

D. Administrative og økonomiske konsekvenser.

De saker som i dag avgjøres av fylkeslandbruksstyret vil heretter avgjøres av kommunen. Landbruksdepartementet regner med at ny konsesjonlov vil medføre noe færre konsesjonssaker da arealgrensen for konsesjonspliktige overdragelser foreslås hevet.

Vurdering:

A. Alle delingssaker etter jordloven og alle eiendomsoverdragelser som er konsesjonspliktige.

Fra 1.06.1999 har blant annet Oppland fylke og derved også Lillehammer kommune hatt delegert avgjørelsesmyndighet når det gjelder konsesjonssaker. På dette området blir det ingen forskjell fra tidligere. Når det gjelder jordlovssaker blir dette nytt. Forskjellen fra tidligere er at endret delegasjon setter og vil sette større krav til saksbehandlingen når det ikke er noen overordnet myndighet som eventuelt kontrollerer urimeligheter eller feilaktige konklusjoner. Dette medfører større krav til å gjøre egne undersøkelser, mer konsultasjoner om råd og innhenting av andres erfaringer, vurderinger og beslutninger. Dette medfører skjerpet krav til kompetanse. Når en betrakter saksbehandlingen under ett, bør økt delegasjon til kommuneplanet medføre rasjonaliseringsgevinst for det offentlige da det er bare ett ledd som får ansvaret. Samtidig vil saksbehandlingstiden kunne nedkortes når det er bare ett ledd. På den annen side kan slik delegasjon også medføre større ulikheter i behandlingen og i kvaliteten på denne (jf. punkt C, 3 nedenunder).

B. Saker som avgjøres av kommunen som førsteinstans.

1. jordloven § 8, tredje og fjerde ledd går på å gi pålegg om at vanhevd jord som kan gi grunnlag for lønnsom drift skal holdes i hevd og pålegg om tilplanting av skog på arealer som ikke gir grunnlag for lønnsom drift. I disse saken har kommunene startet saken, men ikke vært ansvarlig for gjennomføringen. Det har vært svært få slike saker.
2. jordloven § 9 femte ledd går på fjerning av ulovlige anlegg eller byggverk. Det har ikke vært noen slike saker de 10 siste årene i Lillehammer kommune.
3. konsesjonsloven § 20 annet og tredje ledd går på å gi pålegg om å søke konsesjon innen fire uker etter at avtale om overdragelse er undertegnet eller ved tvangssalg regnet fra stadfestelsen av budet. Det har ikke vært noen slike saker i Lillehammer de siste 10 år.
4. konsesjonsloven § 27 første ledd gjelder håndhevelse av forbud mot å forringe eiendommen ved hogst inntil konsesjon er gitt. Det har ikke vært noen slike saker i Lillehammer de siste 10 år.
5. konsesjonsloven § 23 annet og tredje ledd gjelder håndhevelse av overtredelse angående vilkår fastsatt ved konsesjon. Det har vært én sak i Lillehammer hvor denne bestemmelsen i konsesjonsloven har vært anvendt i tilknytning til gjennomføring av vilkår gitt ved konsesjon.
6. konsesjonsloven § 3 annet ledd om å bestemme frist for å bringe tvangsbruk til opphør ved omgjørelse av overdragelsen til noen som kan få konsesjon eller som ikke trenger konsesjon. Bestemmelsen går på at pant ikke er brukelig etter 3 år ved manglende konsesjon. Det har ikke vært noen slike saker i Lillehammer de siste 10 år.
7. konsesjonsloven § 6 første ledd nr. 5 tredje pkt. Bestemmelsen gir konsesjonsfrihet til bank eller institusjon som kongen har godkjent for å redde en fordring som erverver har panterett for i eiendommen. Bestemmelsen går på forlengelse av fristen for videresalg. Det har ikke vært noen slike saker i Lillehammer de siste 10 år.

C. Endringer angående saksbehandling i kommunene.

1. Når kommunen ikke lenger vil være pliktig til å bruke de datasystemer som Landbruksdepartementet har bestemt skal brukes, kan dette medføre forenklinger når en bare skal forholde seg til det kommunale saksbehandlingsverktøyet. Levering av statistikk har kommunen også tidligere vært forpliktet til å levere.

2. Dette vil neppe medføre stort tilleggssarbeide å stille saksdokumenter til rådighet for LD.
3. Det er et paradoks at samtidig med forslag om å øke delegasjonen til kommunene så bortfaller kravet til fagkompetanse i jord- og skogbrukskompetanse. Økt delegasjon medfører uvilkårlig økte krav om landbruksfaglig kompetanse og innsikt i arealdisponering og -planlegging. En svekkelse av kommunens fagkompetanse innen landbruket vil utvilsomt medføre at landbruksfaglige problemstillinger, føringer og konklusjoner vil kunne bli dårligere belyst, noe som igjen gjør at beslutningene som treffes ikke i tilstrekkelig grad er basert på relevant fagkunnskap. Et bortfall av kravet til formell fagkompetanse innen landbruket må derfor anses for å være uheldig, og virker ulogisk.

Det vil som Finnøy kommune påpeker være viktig i at kommunene fortsatt har tilgang på et godt faglig støtteapparat for å kunne gjennomføre sin saksbehandling. Dette trenger ikke nødvendigvis å være fylkesleddet, men kan like gjerne for eksempel være Statens landbruksforvaltning. Avstanden er det samme antall tastetrykk på telefonen. Det må bare klargjøres at hvem som har ansvaret for å være støtteapparat og at denne gis tilstrekkelig med ressurser til å gjennomføre det. Den planlagte etableringen av et felles landbrukskontor for Lillehammer, Øyer og Gausdal vil trolig forsterke behovet for landbruksfaglig autoritet og kompetanse

D. Administrative og økonomiske konsekvenser.

Landbruksdepartementet hevder at siden kommunene også i dag har ansvar for å innhente nødvendige opplysninger og forberede saker etter de aktuelle bestemmelser at overføring av myndighet ikke vil medføre noen betydelige administrative og økonomiske konsekvenser for kommunene utover de ressurser som allerede nå benyttes.

Selv om dette vil være tilfelle bør om ikke annet det nåværende rammetilskuddet til kommunene opprettholdes på nåværende nivå.

Konklusjon:

De foreslåtte endringer med økt delegasjon av forvaltning innen jordloven, konsesjonsloven og odelsloven til kommunene vil i større grad ansvarliggjøre kommunene og vil stille økte krav til kommunenes kompetanse på disse områdene. Samtidig vil en for saksbehandlingen totalt få en rasjonalisering da en unngår den dobbeltbehandlingen som har vært hittil, men som også de siste årene er blitt betydelig rasjonalisert. Saksbehandlingstiden vil også kunne bli betydelig innkortet. Det kan imidlertid stilles spørsmål om saker som er nevnt fra under punkt B, 1-7 egentlig medfører noen stor rasjonaliserings-gevinst ved overføring til kommunene da det er så få av dem. Rådmannen ser likevel ingen grunn til at det ikke blir gjennomført. Det er imidlertid et paradoks når Landbruksdepartementet foreslår å oppheve kravet til landbruksfaglig kompetanse i kommunene da økt ansvar til kommunene nettopp vil skjerpe kompetansekravet til kommunene på dette området. Overføringen av økt ansvar og kompetansekrav til kommunene bør medføre at rammeoverføringene til kommunene for landbruksforvaltningen bør økes i tråd med overføring av oppgavene.

**Rådmannen legger saken fram med slikt forslag til
... &&& Sett inn saksutredningen over &&&**

INNSTILLING/VEDTAK:

1. Lillehammer kommune tilrår gjennomføringen av økt delegasjons til kommunen slik det er foreslått i nye bestemmelser om overføring av myndighet til kommunen etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven i høringsforslag 2003/1708 datert 12.06.03 og tilhørende forskrift
2. Lillehammer kommune tilrår gjennomføringen av ny forskrift om saksbehandling mv. i kommunen i saker etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven slik det er vist i høringsforslag 2003/1708 av 12.06.03 og tilhørende forskrift.
3. Lillehammer kommune frarår at kompetansekravet for fagansvarlig for saksbehandlingen etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven oppheves.
4. De nevnte overføringer medfører økt ansvar og kompetansekrav i kommunene, og bør medføre at rammeoverføringene til kommunene økes i tråd med overføring av oppgavene.

Lillehammer, den 13. august 2003.

Annar Skrefsrud
Rådmann

Bjørn Kristian Sveen

Formannskapetets behandling i møte 26.08.2003 sak 0068/03:

Ragnar Nordgreen (AP) la fram forslag om endring i pkt. nr. 4.

”.....bør....byttes ut med .Det forusettes....”

Votering: Det ble stemt over administrasjonens innstilling pkt. 1 – 4 m/ foreslåtte endring.
Enstemmig vedtatt.

Formannskapetets:

V E D T A K:

1. Lillehammer kommune tilrår gjennomføringen av økt delegasjons til kommunen slik det er foreslått i nye bestemmelser om overføring av myndighet til kommunen etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven i høringsforslag 2003/1708 datert 12.06.03 og tilhørende forskrift
2. Lillehammer kommune tilrår gjennomføringen av ny forskrift om saksbehandling mv. i kommunen i saker etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksoven slik det er vist i høringsforslag 2003/1708 av 12.06.03 og tilhørende forskrift.
3. Lillehammer kommune frarår at kompetansekravet for fagansvarlig for saksbehandlingen etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven oppheves.
4. De nevnte overføringer medfører økt ansvar og kompetansekrav i kommunene. Det forutsettes at rammeoverføringene til kommunene økes i tråd med overføring av oppgavene.